

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre 8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
Estranger. 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

GRAN BALL DE PINYATA.

Per lo que li han fet guar, mereix que li donguin la entrada.

ENTRE CONSERVADORS.

Era la Rambla, lo diumenje á la tarde.

Jo puch assegurarlos que no soch home per anar al darrera de ningú escoltant conversas.

Pero 'l vent bufava de la banda de mar, jo anava Rambla avall y 'l vent me portaba fiement la conversa qu' ells sostenian.

Y are que me' n adono, parlo d' ells sense dirlos ells qui eran.

Ells eran dos senyors alts y grossos, de patilla estarrufada, clatell molsut, cabell escás y de color de cendra, pardesús obscur, barret de copa, bota de xarol y puro de l' Habana als llábis.

Resúmen, dos conservadors que ni fets ab molllo.

*
**

—Amigo, deya l' un, aixó de Fransa no' ns pinta....

—Ja pot dirho D. Mariano, aquets demagogos nos la fregeixen....

—Son uns malvats.

—Son uns pillos.

—Ni siquiera promouhen una bullanga.

—Ni siquiera aixecan una barricada.

—Per ells tot l' any es Carnestoltes, y tot l' any los veurá disfressats de conservadors....

—Nos han robat los principis, governan ab las nostras ideas, proclaman l' èrdre, sostenen la legalitat, ho confian tot á las lutas pacíficas, y francament, aixó es insuportable....

—Ne me' n parli, nosaltres podém dirlos: «Ep! ¿qué s' han fet las vostras promesas? ¿Perque no proclaméu la comuna, perqué no toquéu á repartir, perque no resoléu las qüestions á tiros?....»

—Y está clar: á cada hù lo sèu: per governar ab soroll ells; per governar ab quietut nosaltres. Estàn fora del sèu centro y han de caure.

—Pero ¿què hi farém si l' sufragi universal los apoya?...

—Lo sufragi universal es com una criatura, se l' hi fá dir tot lo que 's vol....

—Precisament; y no sé en Mac-Mahon perque vá ser tan ximple. Lo mariscal podia cargolar una mica 'ls tornillos y fastidiarlos. ¿Se quei-xan? Bastonada. ¿Callan? Se 'ls mata callant.

—¡Ah! S' hi hagués trovat en Cánovas en lloch de Mac-Mahon....

—Fill mèu, de Cánovas, no més n' hi ha un y aquest lo tenim á Espanya.

Una pausa.

*
**

—¿Sab lo que observo, fins ab tristessa Don Mariano?

—Vosté dirá D. Evaristo.

—La conducta dels bolsistas; aixó de la Bolsa es una plaga....

—No tant, miri que 'l Sr. Mañé vá dir un dia que la Bolsa era 'l termómetro de la opinió pública, y lo que diu en Mañé té la forsa de una sentència.

—Será un termómetro, com vosté vulga; pero are com are es un termómetro espallat.

—Tal vegada tinga ral ò.

—Y tanta rahó! Aquí té 'ls bolsistas francesos. La situació per més tranquila que sembli, está sobre de un volcá: governan los republicans y está dit ab aixó que 'l dia menos pensat la cosa esplota y ¡al diable! Donchs á pesar de tot, la Bolsa cada dia puja. En cambi aquí té á Espanya; aquí 'ns té definitivament constituïts, ordenadament governats, los revolucionaris ab un títol d' ilegals á l' esquena que no 'ls deixa pialar ni respirar siquiera; aquí 'ns té plens de seguritat, de confiança, de sensatés, de bons principis conservadors, y com si res, la Bolsa cada dia més baixa. Creguí que n' hi ha per enviarlos á Fernando Póo.

—¡Al infern y tot! ¡Ah! si jo fos en Cánovas!

—¿Qué faria D. Mariano?

—¿Qué faria diu? Se queixan perque no 'ls pago mes que un ters dels cupons?... Donchs are

ni un ters ni res; anéu ab los ilegals, que 'us paguin.

Una nova pausa.

*
**

—Tornant á lo de Fransa; després de la calma vè la tempestat. Lo dia menos pensat ensenyaran las orellas, y la República caurá com un castell de cartas.

—No pot de menos.

—Llavors, D. Mariano, llavors vè l' ocasió de regenerar aquell país y de treure 'l mal exemple, perque una República al cor d' Europa es un mal exemple; pero una República ordenada es un perill....

—Si, llavors s' agafa al príncep imperial y se 'l corona.

—¿Com s' entén... al príncep imperial?... Vosté somia. ¿Ha olvidat la vergonya de Sedan, lo despilfarro administratiu, la immoralitat pública, las bacanals de aquell período de indignitats y d' oprobí?....

—¡D. Evaristo!...

—¡Lo príncep imperial!.. *Hombre*, no faltava més!...

—Es dir que vosté voldría....

—No, jo no vull á ningú; la lley, lo dret, la justicia, la conveniencia, todas las consideracions divinas y humanas proclaman á una la necesitat d' investir ab la púrpura real....

—¡Al conde de Chambord!...

—Si senyor, al conde de Chambord!...

—Carlí!...

—Liberal de secál!...

—Vosté m' insulta!...

—Vosté 'm falta!...

—Avants qu' en Chambord, la República....

—Primer que l' Imperi la Comuna....

—Per xó aném tant bè ...

—Si, per xó als conservadors nos tocan l' esquena.

—L' intransigencia de vostés ne té la culpa.

—¡Qui parla d' intransigencia!.. ¡hi ha res més intransigent que l' imperi!...

—Si senyor, la monarquia absoluta!...

—Vagi enhoramala!...

—Si; 'l deixo perque no 'm convé incomodar-me, y ja sé que ab vosté acabariam mal!...

—Lo mateix l' hi dich; fassim lo favor de no parlarme may més de política!...

—Vagi á la porra!...

*
**

Eram davant de l' Ateneo, y mentres l' un tira escalas amunt d' aquest establiment, l' altre se 'n vá cap al carrer dels Escudillers.

Jo cap á la redacció á escriure lo que hi sentit, sense que volgués escoltarho.

Moraleja: Quan los conservadors governan, perden la vergonya; quan cauhen, la vergonya y la xaveta.

P. K.

Restablerta de la malaltía que l' ha tinguda tant temps privada de rebre 'ls aplausos del públich, la apreciable primera dama del teatro catalá D.ª Francisca Soler donará dilluns lo sèu benefici.

Programa: *La dida* y *L' ret de la Sita*.

No deixarém de anar á saludar á la actris que tant bè interpreta las obras del nostre teatro.

La noblesa ja ha decidit alló de l' estátua. L' estátua que erigirá la noblesa será la de Colon.

Siti de l' emplaçament: davant de la casa de moneda de Madrid.

Jo proposo 'l següent lema que podrá posarse en lo pedestal.

«Doná á l' Espanya un mon, morí de fam; y quatre sigles després, si vol un duro, se l' ha de mirar.»

Nos escrihuen de Calella:

«Quan lo rector de la nostre parroquia vá dar l' ordre de las mantellinas, no tindria la sotana

prou cordada, puig que las donas se l' hi han posada.

«Avuy entran á l' iglesia ab mocador y de la manera que 'is dona la gana.

»Lo rector de Calella ha fet com en Mac-Mahon, s ha somés.»

L' Assamblea francesa ha declarat que la *Marsellesa* era l' himne nacional.

Los francesos podrá dir ab rahó

«*Le jour de glorie c' est arrivé*»

La quincallería de Campderrós passatje de Madoz, ha tingut l' amabitat d' enviarnos una colecció de tarjetas que 's venen allí, en las quals, entre mitj de un dibuix hi ha cosas amagadas, cosas que sols ab molta paciència 's veuhen.

Lo que 's véu y lo que no 's véu ha fet furor á París, y creyent nosaltres que en aixó no hem de ser menos que 'ls francesos, ja que en altres cosas no som tant, introduhim aquesta novedat en la *Campana*, advertintloz que no solzament reproduhirém los millors que surtin á Fransa, sinó que també 'n donarém d' originals, desitjosos de correspondre al favor del públich.

Vagin prenent nota:

«S' ha posat á la disposició del jutje municipal de Guernica, (Vizcaya) lo capellá D. Modest de Goitia, autor de la mort dada á una nena de set anys y lessions á un noy de sis.

Un altra:

«Segons lo *Sicle* de París lo capellá catòlich inglés Joseph E. Voslahan, rector de l' iglesia catòlica de Santa Maria, ha sigut citat davant del tribunal per una minyona de 20 anys, la qual l' acusa de haverla seduhida á l' edat de 13 anys, fentla mare de dos noys»

Una estadística que 'm proporciona *El Solfeo*: A Roma en 1870, avants de que hi entrés Víctor Manuel, á pesar de haverhi 2469 capellans, 2766 frajes y 2117 monjas van ocorre 4378 naixements, descompostos de la següent manera:

Fills legítims.	1215	6	1	27	75	per 100
llegítims ò ilegals.	3163	6	1	72	25	per 100.

Total 4378 = 100'00

Davant de uns exemples tant eloqüents, no puch menos de confesarho, sento en tot lo mèu cor, una especie de pessigollas religiosas, que m' elevan fins als supremos espays, etc., etc.

La *Gaceta* ha publicat una real órdre referent als ascensos dels mestres d' estudi.

Per ferlos contents se 'is pot donar la créu de la gana de primera clase.

Al Taller Embut ja s' están fent treballs, segons contan, per arreglar un panorama complet de París

Sembla que 's veurá la gran capital com si 's mirés á vista d' aucell desde dalt de la columna Vendôme.

¡Una vista completa de París!

¿Ab la República y tot?

L' Ateneo 's rebifa.

Las seccions protestan terminantment contra la conducta de la Junta-Directiva, negántse á concedir á certs sócios lo dret de ocupar la cátedra.

Lo president está leri-leri, si cau no cau. En cas de que caiga, lo cabildo catedral no ha de perdre una tant bona proporció.

Lo Sr. Ferrán per apagá llums hi té una mà qu' enamora; y 'l que no ha sigut bó per president del Ateneo, pot ser un magnífich sagristá de la santa basílica, com diria l' *Brasi*.

La senmana entrant sortirá en la llibrería de'n Lopez una lámina de una gran oportunitat, en vijilias, segons sembla, de una guerra europea.

Gracias á una enginyosa combinació, ab un cop d' ull sabrán qui té més probabilitats de guanyar, segons las alianzas que 's contreguin.

La lámina es elegant, dibuixada per Apeles Mestres y tirada al cromó; á pesar d' aixó no valdrá més que un ral.

Senyors corresponsals, comensin á espavilarse.

En Posada Herrera s' ha negat á admetre 'l toisó d' or.

Y 'l govern se nega á reelegirlo per presidir lo Congrès.

Y ell, cremat y ab justicia, se 'n vá de Madrid

¿Ahont vá? ¿A Llanes?
No senyors a Miengo.
Me sembla que hi sobra una e: á *Mingo* estaria millor.

Diu qu' en Posada Herrera al retirarse vá manifestar que no podia apoyar la política del govern; pero que tampoch podia combátrela.
«No obstant, anyadí, si alguna vegada 'm necessitan, me trobaran á Miengo.»
Lo senyor Posada Herrera me fá l' efecte d' aquells homes que al mitj de las disputas, exclaman:
«Me 'n vaig, porque no 'm podria contenir, y l' hi clavaria una garrotada.»

La societat d' escriptors y artistas ha reelegit president al ilustre Castelar per 300 vots contra 60, á pesar de las recomendacions en contra que circulavan escritas en paper ab lo timbre de: ministeri de la Governació.
Felicitem als escriptors y als artistas per la seva independència.
Per altra part, lo nom del tribuno de la democracia es una d' aquellas prendas que honran als qui han volgut honrarlo.

Lo governador de Málaga ha prohibit que 's treballi en los dias festius, baix una multa considerable.
«No 's permet lo treball manual, diu lo governador, tolas las botigas estarán tancadas, menos las de comestibles y de begudas.»
«Bravísimo! Veis hi aquí demostrat que las tabernas difereixen de las otras botigas. En aqueixas lo treball es manual; anarrie á beure dos d' aixut déu ser un treball intelectual.
Lo governador de Málaga mereix que 'l fassan duch del patricó.

Al *Correo Catalan* se l' hi ha fet aygua á la boca quan ha sabut la noticia, y demana que també aquí á Barcelona se obligui á cumplir las festas.
Lo periódich carlí fa mal, y no considera que no tothom es catòlich y que no tothom está obligat á donar aquestas mostres d' escrupulositat ultramontana.
Ell que t' influencia en las sagristias podria donar l' exemple, logrant que 'ls capellans al diumenje no diges en missa, ó al menos qu' en cas de haveria de dir, la diguessen de valdivia.
Llavors l' exemple d' aquestos, potser conmouria als botiguers.

Paraulas del corresponsal de París de 'n Brusi, ocupantse del discurs de 'n Gambetta, pronunciat á Belleville.
«Y's vá atrevir á dir ab tot lo desenfado: «No 's tracta d' exercir represalias, sino de moralisar lo sufragi universal!»
¿Han vist quin atreviment!

¶ Hem rebut un exemplar de la pessa *Un ruso y un manguito* original de D. Fernando Serrat y

Weyler y estrenada ab gran éxit en lo Teatro Romea.
Agrahim l' amabilitat de son autor, y recomanem l' obra á las empresas que vulgan donar un bon rato al públich que assisteix á los teatros.

Un periódich proposa que als individuos de la partida que, segons dihuen s' ha aixecat á la provincia de Girona, se 'ls castigui durament, donantlos un empleo.
¿No s' ha fet aixís ab los carlins? ¿No es aquest un sistema que s' observa sempre? Donchs pit al aygua, y castiguémoslos.

Mes de 60 mil personas ván concorre 'l dijous de la semana passada á las carreras de caballs. Feya un fret que pelava y l' endemá vá haberhi una verdadera invasió de pulmonías.
Resultat del Hipódromo, 9 milions de rals gastats y alguns centenars de personas gravement malaltas, molts de las quals ho pagarán ab la pell.
A lo menos si son molts las desventuras que 'ns causan los conservadors, d' en tant en tant nos donan lo consol de morirnos per no vèrelas.

En l' iglesia de Cubat (Zaragoza) mentres celebraban una funció religiosa vá dispararse un trabuch.
Devia ser tant gran lo fervor religiós de aquella funció religiosa, que fins la pólvora vá inflamar-se y 'ls tacos van dirigirse en l' ayre, en busca de las regions purísimas del Paradís...

LO QUE CAU Y 'L QUE NO CAU.

Si de escoltarme vos plau, explicaré, si hi tinc manya algo de la nostra Espanya... Lo que cau y 'l que no cau.

Los ministros, fent *tiberis* y tot tirantsho á la esquena, están... ab la panxa plena ocupant los ministeris. Cayent, podrian complaure y dar gust á la nació... donchs ells feren en lo silló, de cap modo volen caure.

Entre tant la gent va núa regant la terra ab son plor, y 'l pobre treballador fatigat s'á que sua. Y quan ja ple d' amarguras vá á casa y vol trencá 'l son, li *cauhen*, sens saber de ahont un parellet de criaturas.

Los pobres mestres d' escola diu que volán *plegá 'l ram*; á sobre d' ells *cau* la fam mentres los richs fan tabola. Que 'ls caiga sobre d' ells plau fins las furias del Avern, mes la paga del govern may no arriba, may los *cau*.

L' industria s' está perdent per falta de protecció, paga de contribució un quaranta vuit per cent. Y quant de aixecarse prova anonadada pel pés, llavors *cau* sens mes ni mes, altre contribució nova.

Y *caigan* contribucions sobre 'l treball qu' es la vida, mentres van *cayent* sens mida bandas, fixas, creus, toisons, fent *caurer*, en pau y en guerra, lo que 's lley y 'l que no es lley, pues aixís, sense remey tot lo d' Espanya va á terra.

Y quant tot haja *caigut* y res no 's puga adobar, llavors podrem esclamar *qui gema ja ha rebut*, y la justa recompensa *caurá* sobre qui *caurá* y 'l que mes gen *caurá* será l' qui ménos s' ho pensa.

Lo poble está en gran apuro y apunt de dir: *¿Qui 'l pela?* jo no tinc res de profeta mes lo que 'us dich, ho asseguro. Hasta llavors si á Deu plau... dintre poch potsé ho veureu, y tots junts com jo sabreu LO QUE CAU Y 'L QUE NO CAU.

JAUME PIQUET Y PIERA.

Los missionistas que han recorregut la comarca de San Quirse de Besora han anat sembrant excomunionis contra 'ls que llegeixen la *Campana*.

En vista de que ja 'ns acaban d' ensorrar á copia de clavarnos excomunionis entre nás y orellas, hem concebut l' idea de construir un tranvia, per anar al intern ab tota comoditat. Los nostres lectors tindrán lo passatge de franch, y als missionistas si 'l necessitan y no volen cansarse, se 'ls farà una rebaixa considerable.

La situació actual ha concedit molts, títols de noblesa; pero ha tingut olvits imperdonables. Que á D. Antonio Lopez y Lopez lo fassan marqués de *Comillas* está molt bè. Que á un altra persona distingida l' en fassan del punt y coma, del paréntesis, dels punts suspensius ó dels interrogants, no hi ha res que dir.

Tot aixó no justifica las omisions del govern. Lo govern no s' ha recordat de que á Barcelona tenim un Ajuntament, y que del Saló de Cent podia sortirne cada noble com una casa.

¶ Hi havia res més just que donar al Sr. Faura lo títol de baró de Sant Miquel, en conme-

ENTRETENIMENT.—Lo que 's vèu y lo que no 's vèu.

Lo pescador de canya.

Pesquin lo peix.

Un acreedor del Estat que l' han enganyat com un xino.

¿Ahont es lo xino?

La guinéu diu que 'ls rahims son veris.

¿Ahont es la guinéu?

No hi ha goix sense pena.

Busquin la pena d' aquest goix.

moració de haver pertenescut á la junta revolucionaria de Barcelona?

Al Senyor Prats lo de conde de *Cantin papers?*

Al Senyor Benet y Colom lo de Duch de la llum?

Y sobre tot al Sr. Granell lo de marqués de la Riera de 'n Malla?

Vejin, are, per mor' del govern quin carnes-toltas més trist que se 'ns prepara.

Davant del cartell del Liceo, un emblanquinador del Plá de la Boqueria:

—Aquesta empresa vá adelantada de un mes. Tot just som al cinch de Febrer, y al cartell anuncia *Cinq-mars*.

En un ball de máscaras.

Un jove que acaba de fer una conquesta:— Au, noya, aném al restaurant.

—Ja 'u dius tu, aném; pero tens de convidar á la mamá.

—Ah! tens mamá?

—Si, es aquesta senyora que 'nt vé al darrera.

—Donchs, vamos... ¡qué diantre!...

—Y com que allá ahont n' hi menjan tres també n' hi menjan quatre, farém venir al papá.

—¿També ha vingut al ball?

—Oh, ell hi vé per obligació...

—¿Qui es?

—Aquell municipal d' allá la porta.

—Vaja adéu.

—Te 'n vás?

—Si, m' has fet perdre la gana.

Inglaterra ha encarregat la adquisició de grans quantitats de tocino.

Russia y Turquía han firmat l' armistici.

¿Perqué vol tant tocino l' Inglaterra?

Es molt senzill, los homes, després d' haver renyit, quan se reconcilian, ván á la fonda...

Sempre 'u vaig dir jo que l' Inglaterra pagaria 'l gasto de una *tucinada*.

Un castellá tenia un rellotje y deya:

—*Ese reloj tiene un mal, no dá los cuartos.*

A lo qual l' hi responia un tranquil:

—Home, aixó ray, empényll.

Una caricatura de un periódich estranger.

Un rús está davant de un turch manco dels dos brassos y ab una cama de fusta.

Ab l' únich péu que l' hi resta agafa la ploma per istil d' aquells esgarrats qu' escrihuen.

Dessota diu:

«La Turquía firmant la seva *desmembració*.

Los carters de Madrid están atrassats de pagas.

Un periódich d' aquella capital proposa que 'l quarto que recullen de cada carta 'l fiquin á la guardiola, y que quan ne tingan prou, fassin una corrida de novillos *con carteros en plaza*.

Ja que no cobran, al menos que 's diver-teixin.

Del fondo del presupuesto destinat á la construcció de *ports* y de *faros* n' han sortit 9 milions de rals per construir l' hipódromo.

Y entre tant los barcos que s' estrellin.

Pero ¿de qué serveixen los faros, resplandint per tot arréu las eminencias conservadoras?

No tingan por que s' estrelli 'l ministre de Foment que ha efectuat la transferència.

Alguns diputats l' atacarán, pero la majoría dirá:—*Ego te absolvo*.

Y content y satisfet del rapapolvo y de la absolució, podrá dir lo conde de Toreno:

—Precisament per aixó hi fet l' hipódromo, porque 's dongan corridas y 's guanyin premis.

Inglaterra ha comprat una gran quantitat d' escabets als Estats-Units per durla á Turquía.

¡Trebball inútil! ¿Qué més escabets que ella mateixa?

La Russia acaba d' escabetsarla.

A Madrid, avants de las festas:

—¿Tè un bitllet dels toros per casualitat...?

Després de las festas:

—Tè un títol de conde que 'm cedeixi?

Se parla de un cambi parcial de ministeri.

Lo país picará de mans plé d' entusiasme.

Sortiran tres ministres ó quatre, y se 'n farán tres ó quatre de nous.

Los que surtin, per lo mer 'fet de haverne sigut tindrán obció á 30 mil rals de cessantía.

Los que hi entrin se prepararán per disfrut-arlos lo dia que 'n surtin. Y aixís de 30 mil rals en 30 mil rals, lo país entregará las ganyas.

Aixó no tè més que un remey; que siguém ministres tots los espanyols, un dia cada un, á la sort.

Llavors tindrà rahó aquell mano, que deya sempre á la seva dona:—Mira, Paula, Si'm venen á buscar per ser ministre, 'm trobarán á la taberna de aquí á la cantonada.

S' ha constihuit á Fransa una comissió per auxiliar á las víctimas de la guerra d' Orient.

L' altre dia vá presentarshi un senyor molt bèn posat sollicitant un ausili.

—Vostè ha fet la guerra? ván preguntarli.

—No senyors, jo no m' hi mogut de París.

—Donchs ab que 's funda per demanar un socorre?

—Es molt senzill; jo vaig comprar paper de Turquía, ab los trastorns últims se 'n ha anat á terra, m' hi quedat ab la roba que porto... Di-quin vostés mateixos ¿soch ó no soch una víctima de la guerra d' Orient?

CANTARELLAS.

Jo 't vaig á cantar cantars
nina de l' ánima mèva
¿Las deú? Adéu, me 'n nire
perque 'm tancan l' escaleta.

A. M.

¡Ay vehins correu, cuytéu,
correu depressa, ab desfici,
que s' ha mort la mèva sogra
y tinch por que ressuciti

R. C. y G.

EPIGRAMAS

Rey de tots los elegants
es lo jove D. Conrat:
fins per rentarse las mans
veurás que sempre ho fá ab guants
¡ves si n' es de delicat!

J. R.

Sortintne de la estació
un senyó ab un gep dels grossos,
vá cridarli un d' aquells mossos:
—Vol que l' hi porti, senyó?

J. V.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Moratilla, B. Madrilénia, B. B. y R., X. X. X. y P. M. (a) Choriceo.

Las demás que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Arnau, B. Caixal, Dos pagedos, Poeta retirat, Trill, Retratista, Xiquet del café, J. Recasens, Nassari ganxet, N. 0. 12. Vriat, Pepet Tarragoní, A. Ll. Canari Pere Barrion, Pau Palau y Pressech, P. P. Panarra y Arcalde Badoch.

Ciudadá Marqués del Sol: Publicarém lo geroglífich.—A. Ester: Ja mirarém si podem ocuparose 'n.—J. Ciurá: En lo numero vinent ne dirém alguna cosa.—Sabata: Lo que 'ns denuncia son noticias que no tenen prou importancia; tenim assumptos mes preferents.—J. Lladó: Necesitéu que se 'ns acrediti la exactitud de la noticia ab alguna firma coneguda.—Julien: No te prous proporcions l' atropello; be prou castigat va quedar l' autor del frustrat atropello.—S. Alsina y Clós: Agrahim son bon recort; pero la llev d' imprenta no 'ns dona prou llibertat per acceptarlo.—Y. S. y J.: Hem llegit varias vegadas la seva carta y no l' hem entesa prou be.—Kinds Kopf: Insertarém l' últim geroglífich.—Pau Juguinas: Arreglat l' últim epigrama podrá anarhi.—Barretina vermella: També arreglada podrá anarhi la mudansa.—Julio V. Amigo, lo de aquesta setmana es massa suix.—Moratilla: Hi anirà una cantarella.—B. B. y R.: Item l' anagrama.—X. X. X.: Publicarém un geroglífich.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. XARADA 1.ª—*Po-ma-da*.
- 2. Id. 2.ª—*Pa-no-ra-ma*.
- 3. ENDAVINALLA.—*A-ve-lla-na*.
- 4. SINONIMIA.—*Criat*.
- 5. ESCALA.—

poll
gos
rom
sol
dos
pol
sol
lloc

- 6. ANAGRAMA.—*Mina.—Mani.—Iman*.
- 7. TORTURA CEREBRAL.—*Solfa*.
- 8. GEROGLÍFICH.—*Mes m' estimo un punt que mil duros*.

Han endevinat las 8 solucions Retratista y X. X. X.; 6 Kinds Kopf, Ex-bolea núm 7, Arnau y B. B. y R.; 5 Arcalde Badoch, S. Setra y Panarra; 4 B. Madrilénia, Barrequé y P.; 2 Pau Palau y Pressech; y 1 no més J. D. y G.

I.

Es dos-quarta nom de dona,
prima-terça jo n' hi dut
y encor que molt conegut
vull que pensis una estona
Per menjar dos-tres daria
la ciutat de *Prima-dos*:
y tres-dos dich sempre al gos
donantli molta alegría.
Perque no 'm digas trapella
y m' endavinis ab gust
te dich que 'l tot á Sant Just
trobas, y en tota capella.

RETRATISTA.

II.

Dos-tres, si vás á Horta
no hi vajas á péu,
puja á la tot que hi porta
per un mesquí preu,
pues, noya, si fos molt hu
te podria sortir algú.

OILÉRIA.

ENDAVINALLA.

Lector, de crua no n' hi há
cuyta soch, no per menjá,
mullada no soch pas bruta
pero en cambi ho soch aixuta,
vés si 'm pots endaviná.

J. ROSSELLÓ.

ESCALA Y FUGA DE CONSONANTS.

a . a
a . a
a . a
a . a
a . a
a . a

Omplir los punts ab consonants de manera que llegits los noms que resultin vertical y horizontalment tingan una significació.

R. BOROTAU

ANAGRAMA.

A un tot vaig anar un dia
y me 'n vaig emportá un tot
tinch tot cinch cops... au, rumia.

R. CERVELLÓ.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Una columna entrá en lo campament del enemich, y al poch rato vá rompre 'l foch, durant lo combat una hora justa. La 1.ª meytat de la columna vá tirar un tiro per cada 5 minuts; las 2.as parts de l' altra meytat ne tirá 3, y las 3.as parts restants 3. Se pregunta ¿de quantas plassas se componia dita columna?

FLUVIOLET.

MUDANSA.

La tot es molt tot tot,
y es tot també sa noya;
per ferli fer la tot
bellas cansons entona.

A. BADOCH.

GEROGLÍFICH.

cop cop cop cop cop cop cop
cop cop cop

LO ME

:::

DESEMBRE

mesos

MONOLOBOCONGOF.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.